

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 f. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Értsük meg egymást!

A szociáldemokrata párt megalakulása talán sehol sem vert akkora hullámokat széles vidéken, mint a mi városunkban. Jó és rosszakaratú félreértések, megszokott és öröknek vélt előjogok megingása miatti félelmek, korhadó jelszavak szappanbuborékainak szertepukkanása felletti megriadások egész özöne zúdult fel és készül ellenhatást eszközölni.

Nemcsak azok itélik el a pártalakulást, akiket igazi elvbéli ellentétek választanak el a szocialistáktól, — hisz ilyenek itt igazán kevesen vannak, mert hisz lelkében ma már mindenki szocialista, csak bevallani és hirdetni merik még ezt mindig kevesen, — hanem főleg azok, akik konzervativizmusból nem *akar*nak tisztába jönni a szociális törekvések lényegével, akik a szocialista program ideáljait szándékosan összekeverik az aktuális szocialista feladatokkal, akik a maguk megszokott gyeplőjét még mindig görcsösen szorongatják markukban és nem akarják tudomásul venni, hogy a viszonyok megváltoztak, hogy a jámbor gebéből, mely türelmesen hagyta magát vezetni, öntudatos ember lett, aki maga akarja megszabni az irányt, amerre menni fog.

Minden érvel, amellyel a szocialista eszmékkel nálunk is szembeszállnak az emberek, nem lehet, de nem is szükséges külön foglalkozni, csak a legközkeletűbb ellenvetések közül akarunk néhányra megjelölni, ezekre is abban a tudatban, hogy még ezeknél is csak közhelyeket ismételhünk, mert hiszen állandóan a levegőben harsognak a felhozandó érvek és csak azok nem hallják, akik mindenáron bujnak előlük.

Hogy a szociáldemokraták felforgatók, rendbontók, anarchisták, bolsevikiek! — Akik ezt mondják, tudatos rosszhiszeműséggel koholt vádat bangoztatnak. Minden újság,

még a legmaradibb is, naponta ismétli, hogy a főváros élete rendjének megóvása, amely döntő hatású volt az egész országra, a szervezett szociáldemokrata munkásság érdeme. A fegyelmesség, mellyel a párt a maga törekvéseinek megvalósításában a fenforgó lehetőségekhez alkalmazkodik anélkül, hogy ideáljait pillanatra is feladná, szintén közmondásos. A szocialista miniszterek kiabálják lehangosabban, hogy mindenkinél haladéktalanul munkához kell látnia, mert anélkül a legnagyobb veszély fenyegeti a köztársaságot és minden vívmányát, ok könnyörögnek a lehangosabban a rendért és azért, hogy a kormányt dolgozni engedjék a mindenki által egyformán sóvárgott rendteremtő, jólét és haladást biztosító reformokon. Csak a régi választási hadjáratokon nevelkedett korteserkölcs engedheti meg magának, hogy a magyar szociáldemokráciát bolsevizmussal, felforgatással vádolja, csak ez tagadhatja le, hogy a magyar szociáldemokrácia a legteljesebb mértékben kiveszi részét a kormány rendteremtő munkájából.

Németország szocialistái is riadva utasítottak vissza minden közösséget a bolsevizmussal, — nálunk még kevésbé lehet annak talaja, — a magyar szocialista nemcsak szocialista, hanem magyar is. Ha át is tudja érezni szenvedéseiben a többi nemzetek proletárjaival való közösséget, azért mégis első sorban magyar tud maradni és az ő szívének éppen olyan forró vágya e haza békéje és boldogulása, mint akármelyik más magyar polgárénak.

Hogy a szociáldemokrácia a kommunista rendet akarja megvalósítani! — Hiszen minden ember, aki valamit na csak újságot is olvasott valaha, tudja, hogy a társadalmi haladás végső célja az a társadalmi állapot, melyben mindenkinél egyformán jut ki az élet minden örömeiből, érté-

kéből, szépségéből. De egyúttal tudnia kell mindenkinek azt is, hogy ez csupán a végső cél, az eszmény, amely után egyelőre csak álmodozni, ábrándozni, áhitozni lehet. A szociáldemokrata törekvések ideális céljai közt is ott van ez az eszmény, de hangos szóval hirdeti a kormány tagjai közt ülő valamennyi szocialista is, hogy *ma az új rend is még tétlenül a magántulajdon elvén kell, hogy települjön.* Csupán a kirívó vagyoni egyenlőtlenségek megszüntetését tartja a szociáldemokrácia sürgősnek egy gyökeres adóreformmal a háborús terhek kiegyenlítése végett, amit mindenki csak helyeselhet — és egy gyökeres birtokreformmal a nép földhözjuttatása végett, ami nem kevésbé kívánatos. De senkitől magántulajdonát és munkája eredményét az új rend elvenni nem fogja, akinek erre a maga vagy családjá megélhetésére szüksége van. Szóval a szociáldemokrácia csak a nagybirtoknak és a millióknak üzent hadat, de nem a polgári vagyonnak!

Hogy a szociáldemokrácia vallásellenes! — Ez sem igaz! A vallást a szociáldemokrácia mindenki legbensőbb tulajdonának tekintti, amelyhez önkívüle senkinek nyulnia nem szabad. *Mindenki boldoguljon a maga hite szerint és ebben senki se zavarhassa se tiltó, se kéayszerítő módon.* Erre senkisémondhatja jogosan, hogy ez a vallás semmibe vévése, vagy feleslegesnek nyilvánítása. *Ebben éppen ellenkezőleg a vallás legnagyobb megbecsülése van kitejezve, mert hiszen azok közé a legdrágább belső értékek közé van sorozva, amelyekbe semmitéle hatalom nem jogsult beleavatkozni.*

Süveg városa egységesen foglalt állást a köztársasági államforma mellett, amellyel az államforma mellett, melyet a diadalmas forradalom egyik

döntő tényezője, a szociáldemokrata párt követelt első sorban és legerélyesebben. A városnak ebből az egységes állásfoglalásából az a kötelesség háramlik a városra, hogy a köztársaság és vívmányainak megszilárdítása körül is egységesen fejtsse ki minden erejét. A szociáldemokrata párt megalakításának ez a legfőbb célja. A szociális gondolkodású emberek egy pártba tömörítése ehhez a törekvéshez jelentékeny erőt akar rendelkezésre bocsátani. Megint csak alaptalan vád, hogy a pártalakulás az egységet bontotta meg. Ez a párt a város minden más politikai tényezőjével a leglelkesebb módon akar együtt működni mindaddig, míg azok a forradalom vívmányainak megszilárdítására és kiépítésére törekszenek és a reakció szolgálatába nem állanak. Ez a párt nem lesz ünneprontó, nem lesz rendbontó soha. És ez a párt boldog lesz, ha a más elveket vallók olyan tiszteletben fogják tartani a szociális gondolatokat és azok ellen olyan becsületes, férfias és emberes eszközökkel fognak küzdeni, mint amilyen tisztelettel ők fogadnak minden józan gondolatot és amilyen eszközökkel ők óhajtanak harcolni a makacs tévedések ellen.

Szerkesztő Úr kérem,

tessék engem meghallgatni, egy-két szavam volna: — akartam a hétre valami szép témát megírni, akartam egy legutóbbi versemet kiadni; erős vers, nehéz volt, vesződtém is véle, mire olyanra kihoztam, amilyennek akartam látni, de mégse adom oda; sem a szép témát nem keresem meg, amit megírnék, nem én! Azért nem, mert semmi kedvem sincsen szép-irodalmi dolgokhoz; semmi kedvem... Belenézek az újságba, csupa kellemetlen hír; szétnézek az emberek között, csupa előgedetlen, panaszkodó ember. Még tréfából is csak gunyt, csipkelődést szórnak a mai helyzet és egymás ellen. Minden kedély megécetesedett, vagyis minden édes kedv átváltozott savanyú uborkával.

